

ANII FORESTIERI 1941-1942 ÎN BUCOVINA ÎN LUMINA EVENIMENTELOR

de: Ing. S. GÂRBU

1941

ACEST an și-a făcut intrarea în codri Bucovinei, strajă nepieritoare a gloriei românești — sub semnul durerii pricinuită de fulgerătoarea trunchiere vremelnică a acestei provincii la 28 Iunie 1940.

Din inima codrilor bucovineni, din valea Ceremușului și izvoarele Sucevii, unde ursul sălășluește încă în liniște și cerbul este împărat, în jos, până în imediata apropiere a Mănăstirii Putna, străjuită de mormântul voevodal al lui Ștefan cel Mare al Moldovei, o linie de foc despărțea în două codri seculari bucovineni, trecând apoi prin așezările neaoș românești din regiunile Rădăuților și Siretului, separându-le în mod artificial.

Populația țărănească din asemenea sate, separate atât de năprasnic și fulgerător, așteaptă cu durere împietrită dar cu încredere izbăvirea. Țăranii aceștia cu chipuri de plăeși ai lui Ștefan cel Mare și figuri ce se aseamănă atât de mult cu chipurile dacice de acum 2000 ani, ce au înfruntat cu atâta dârzenie și cercbie vulturii falnicei Rome de odinioară, ne inspiră încredere în destinul neamului.

În mod normal, viața populației aici în Bucovina este strâns legată de economia forestieră, care are o influență covârșitoare nu numai pe plan economic, ci și în viața socială și culturală, datorită structurii economiei acestei provincii care se caracterizează nu numai ca cel mai împădurit colț al țării, dar și cu cea mai mare densitate a populației. Astfel:

Bucovina are procentul de împădurire de 44,9⁰/₀¹⁾, față de 21,9⁰/₀ media pe țară, 4,9⁰/₀ în Basarabia, 33,2⁰/₀ în Ardeal, 25⁰/₀

1) Prof. V. N. Stinghie și D. A. Sburlan, Agenda Forestieră, ediția 1941, tipografia Imprimeria Națională, pag. 4.

în Moldova și 17⁰/₀ în Muntenia, în regiunile muntoase din V. și S. V. Bucovinei, pădurea ocupă chiar 82⁰/₀ din pământ, fiind astfel principala sursă de existență a populației.

Densitatea populației este în Bucovina de 85 locuitori pe km.², față de 61 locuitori pe km.², densitatea medie pe țară; 55 locuitori pe km.², în Ardeal, 64 în Basarabia și Moldova, 77 în Muntenia, 50 în Banat și 35 în Dobrogea¹).

Altă caracteristică a pădurilor Bucovinei este constituită și de faptul că aici predomină rășinoasele cu 70⁰/₀ față de 30⁰/₀ foioase, ceea ce constituie o deosebire marcantă față de procentajul general pe țară, care este de 25⁰/₀ rășinoase față de 75⁰/₀ foioase.

Cele mai valoroase păduri de rășinoase din Țară, sunt așezate aici²).

Aproximativ $\frac{1}{2}$ din pădurile Bucovinei sunt proprietatea Fondului Bisericesc ort. rom. din Bucovina, care se situează astfel imediat după Stat, ca cel mai mare proprietar de păduri din Țară.

Dacă mai luăm în considerare că pădurile Fondului sunt în întregime amenajate, se exploatează cu respectarea strictă a posibilității, având astfel capitalul lemnos aproape intact, care, față de valoarea esențelor ce-l compun — 75⁰/₀ rășinoase și 25⁰/₀ foioase — constituind o bogăție foarte prețioasă — pe când pădurile particulare și cele comunale și obștești sunt în mare parte secătuite, constatăm că Fondul este deținătorul mării majorități a capitalului lemnos și a pădurilor exploatabile din Bucovina.

În acest fel, Fondul încă din trecutul mai îndepărtat a fost în mod normal purtătorul politicii forestiere aici în Bucovina, și când se vorbește de economia forestieră locală, este vizată în primul rând gospodăria forestieră a Fondului, care reprezintă aici viața și activitatea forestieră.

Datorită preponderenței hotărâte ce a avut până în 1918, Fondul în economia forestieră, precum și modului exemplar de gospodărie a pădurilor sale, sub fostul regim austriac și puținele păduri ce posedă Statul în Bucovina, erau date tot în administrația și gospodăria Fondului.

1) După datele recensământului din anul 1930.

2) Dr. V. Sabău. Die Grundlagen der rumänischen Forstwirtschaft und ihre Bedeutung für den internationalen Holzverkehr. 1934, Tip. Imprimeria Naț., Buc.

Prin trecerea unei părți din pădurile particulare în patrimoniul Statului, cu prilejul multiplelor reforme în materie agrară și forestieră, ce s'au operat în ultimele 2 decenii, dar mai ales cu prilejul marelui reforme din anul 1930, care a creat organe separate de controlul aplicării Regimului Silvic, de poliție forestieră și de administrarea pădurilor și prin activitatea tot mai pronunțată a instituțiilor și organelor forestiere de Stat reprezentate aici prin Inspectoratul Regimului Silvic din Cernăuți și Direcția XII-a silvică a C. A. P. S.-ului, economia forestieră în Bucovina s'a intensificat din ce în ce mai mult.

Nivelul ridicat al gospodăriei silvice locale, tradiția forestieră, densitatea și calitatea pădurilor, industria forestieră dezvoltată de aici și un corp tehnic silvic atât de concentrat încât numai Capitala Țării îl întrece, face ca nicăieri aiurea să pulseze o viață forestieră atât de intensă.

Considerentele de mai sus sunt necesare, spre a ne putea face o icoană mai reală a anului 1941, la sfârșitul căruia ne aflăm.

Acest an înseamnă o răscruce care pune capăt vremelnicej trunchieri a Bucovinei, prin recucerirea și desrobirea teritoriilor de sub ocupația bolșevică în războiul sfânt al Neamului nostru, contra marelui dușman secular dela răsărit, în zilele dela 22 Iunie până la 5 Iulie 1941, prin vitejia armatei româno-germană.

Acest an este totodată și anul desăvârșirii cristalizării conștiinței forestiere românești în Bucovina, sub suflul năvalnicelor curente de puternic și curat naționalism și de renaștere a virtuților străbune, ce străbat Țara dela un capăt la altul redeșteptând Neamul pentru salvarea dela primejdia de moarte care ne amenință.

Retras în sânul Bucovinei după fulgerătoarea și umilitoarea cedare a părții de Nord a Bucovinei, reamintind vechile bejenii din trecute vremuri, nestrămutați în credința că dreptatea cauzei noastre naționale până în cele din urmă va triumfa sigur, corpul silvic din Bucovina, după o scurtă reculegere din lovitura primită atât de neașteptat, a pornit în anul 1941 la muncă cu tenacitatea și dârzenia străbună, care ne-a salvat Neamul în atâtea grele împrejurări.

Inceputul anului 1941, datorită grelelor încercări prin care am trecut, ne-a găsit căliți pentru grelele obligațiuni în fața cărora am fost puși.

Brâul de foc ce tăia Bucovina în două lumi opuse, ne situa

câmpul de activitate, parte chiar pe zona de operațiuni militare și parte în imediata ei vecinătate.

În fața primejdiei atât de apropiate, puterile de muncă ale fiecăruia s'au înzecit.

Zăngănitul armelor și giganticele mișcări de forțe și pregătiri militare, ce se desfășurau sub ochii noștri în prima jumătate a anului, constituiau semnele sigure ale marilor evenimente menite să ne aducă reîntregirea hotarelor și regăsirea căminurilor pierdute.

De aceea, activitatea forestieră în Bucovina, s'a încadrat în cadrul și ritmul operațiunilor militare ce se desfășurau aici, privindu-le nu ca piedici stânjenitoare, ci ca pe o împrejurare în care colaborarea corpului silvic în apărarea și acțiunea de ofensivă militară era o acțiune indispensabilă pentru împlinirea idealului național.

Semnalul de atac din zorii zilei de 22 Iunie 1941, ne-a găsit pregătiți pentru recucerirea patrimoniului păduros ce a stat un an sub ocupație bolșevică, și corpul silvic urmând calea cuceritoare a oștirii româno-germană, încă la începutul lui Iulie a reluat în stăpânire patrimoniul forestier redobândit cu jertfa sângelui neamului nostru, intrând imediat în activitate.

* * *

În lumina împrejurărilor mai sus schițate, activitatea forestieră în Bucovina, se prezintă sub următoarele aspecte:

Administrația. Firul administrației forestiere din Bucovina, care a fost rupt atât de neașteptat prin invazia bolșevică din Nordul Bucovinei, prilejuind pierderea întregului inventar tehnic și a arhivei rămasă în teritoriul ocupat, a fost reluat cu toată încrederea de acțiunea izvorită din sentimentul siguranței la hotare, garantate de Marele Reich. Sentimentul de siguranță era potențat de dispozitivul de acțiune ofensivă al operațiunilor și de pregătirea militară, ce se desfășurau aici de armatele româno-germane în strânsă legătură.

Situația administrației pădurilor din Bucovina până la eliberarea teritoriului răpit, în Iunie 1941, a fost următoarea¹⁾:

1) Prof. V. N. Stinghie și Prof. D. A. Sburlan, Agenda forestieră, ed. 1941, tip. Imprimeria Națională, pag. 5.

Păduri sub ocupația bolșevică	186.806 ha.
Păduri din teritoriul liber:	
a) Proprietatea Fondului Bis.	196.000 „
b) Particulari, comunale, obștești	<u>66.696 „</u>
Total	449,502 ha.

Centrul forestier al Bucovinei în prima jumătate a anului a fost în Vatra Dornei, unde avea sediul Inspectoratul regimului silvic Suceava și Administrația centrală a pădurilor Fondului Bisericesc.

C. A. P. S.-ul, neavând păduri în partea de Sud a Bucovinei, n'a avut în acest timp nici o administrație aici.

La începutul lui Iulie 1941, imediat după eliberarea Cernăuților de sub jugul bolșevic, și curățirea întregii Bucovine de bolșevici, se instalează la Cernăuți Inspectoratul regimului silvic, Direcția regională C. A. P. S. și Administrația Fondului Bisericesc și concomitent se încadrează și ocoalele silvice cu personalul necesar, punându-se stăpânire pe pădurile eliberate, dimpreună cu tot inventarul imobil și mobil.

Apoi potrivit legilor în vigoare, au trecut în patrimoniul statului pădurile foste evreești și cele ale particularilor repatriați în Germania, precum și toate fabricile de cherestea aferente.

Inventarierea acestor bunuri pe seama statului a fost o lucrare remarcabilă, executată de organele silvice ale statului, nu fără serioase dificultăți din cauza lipsei inventarelor și planurilor respective.

Grija pentru o cât mai bună administrare a teritoriului ocupat, a pus chiar dela început, statului român o serie de probleme, pentru a căror rezolvire s'a înființat Guvernământul Bucovinei, în cadrul căruia luase ființă și un Directorat al Pădurilor, dar, după scurt timp acesta a fost desființat, rămânând în ființă vechea organizație a Inspectoratului de regim silvic.

În cadrul personalului silvic din Bucovina s'au desăvârșit, mai ales la Fondul Bisericesc, marile mișcări începute în anul 1940, prin repatrierea în Germania a celor de origine etnică germană și parte din cei de origine etnică românească sau mixtă. O parte din acest personal rămăsese încă în anul 1940 în teritoriul ocupat de Ruși; Germanii optând pentru repatriere au plecat în Germania, iar ceilalți parte au plecat în Germania, parte au rămas pe loc, sub ocupația rusească.

Locurile devenite vacante prin asemenea mișcări, au fost în parte completate cu refugiații din Ardealul ocupat. Tot așa, nu au putut fi completate toate locurile de personal silvic de toate categoriile, ivindu-se astfel o criză de personal silvic calificat.

Datorită acestor mișcări, personalul Fondului a fost românizat în proporția de 90%.

* * *

Exploatarea pădurilor. Cu toată situația precară a pădurilor în zona operațiilor militare, totuși Fondul Bisericesc având de îndeplinit obligațiuni legale cu scadență regulată față de Biserică, slujitori, școli și monumentele sale istorice din Bucovina, a fost nevoie să se exploateze întreaga posibilitate normală a lemnului de lucru.

În pădurile particulare, comunale și obștești s'au făcut exploatare reduse de lemn de lucru, atât din cauza nesiguranței locale determinată de evenimentele războiului și zona de operațiuni de aici, cât și din cauza imposibilității de exploatare și lipsei brațelor de muncă.

Furtunile neobișnuit de mari ce au bătut în toamna anului 1940, au făcut ravagii în arboretele de molid ale pădurilor Fondului din regiunea muntoasă, prin doborârea de mari cantități de lemn.

Astfel, în ocolul silvic Breaza, cu o posibilitate anuală de cca. 8.000 m. c., furtunile au doborât cca. 60.000 m. c. Prin asemenea doborâturi de mari proporții, Fondul a fost necesitat să modifice în parte planurile de tăieri, prin sistarea tăierilor unor parchete, drept compensare a cantităților doborâte.

S'a resimțit însă lipsa brațelor de muncă în exploatare.

Din Bucovina de Sud, au fost repatriați în Germania peste 40.000 Germani, dintre cari o mare parte erau lucrători de pădure.

Prin eforturi deosebit de mari, învingând toate piedicile, Fondul a reușit să fasoneze la timp toate cantitățile de material doborât, evitând astfel un iminent pericol de insecte de scoarță, obișnuit în asemenea împrejurări.

În compartimentul lemnului de foc a revenit Fondului obligația să aprovizioneze cu combustibil armata, autoritățile și populația.

Necesitățile de combustibil fiind mult sporite prin consumul ridicat al armatei, precum și prin dezechilibrul repartiției locurilor

de consum și de producție prin ocuparea vremelnică a pădurilor de fag din Nordul Bucovinei, s'au exploatat aproximativ 2 posibilități de lemn de foc, conform ordinilor autorităților superioare competente.

Cu toată lipsa brațelor de muncă și a animalelor de tracțiune, Fondul totuși a reușit să satisfacă cererile de lemn de foc în mod complet și la timp în cadrul sporit al planului de tăieri, prin o activitate mult sporită la fasonare și transportul în depozite și gări de încărcare a lemnului de foc.

În regiunea fostă ocupată de bolșevici, pădurile au avut de suferit extrem de mult, prin exploatare forțate făcute de aceștia. Dar despre gospodăria forestieră bolșevică în Bucovina vorbim în altă parte.

La lucrările de exploatarea și transportul lemnului din toamna anului expirat, s'a ivit pe lângă lipsa foarte accentuată a brațelor de muncă și a animalelor de tracțiune, și lipsa de articole de fier ca : pile de ascuțit ferestrae, caele și colțuri pentru potcoavele cailor.

* * *

Piața lemnului în Bucovina în anul 1941, intră sub semnul nesiguranței, din cauza așezării pădurilor în zona de operațiuni militare.

Deși cererile de lemn de lucru sunt foarte mari din cauza lipsei de stocuri și a consumului sporit al armatei, pentru tot felul de construcțiuni militare, precum și a cererilor pentru export în Germania, totuși prețul lemnului pe tulpină este la începutul anului disproporționat de mic în raport cu sporirea indicelui de scumpete, și abia se menține în jurul cifrei de 300 lei de m. c. pe tulpină pentru rășinoase.

Exploatatorii, respectiv cumpărătorii, calculează în compunerea prețului de cumpărare cu o considerabilă cotă pentru riscuri, cu scumpirea excesivă a brațelor de muncă precum și cu criza transporturilor.

De aceea concurența este nulă, și abia la începutul anului apar cumpărători serioși numai firmele germane cu capitaluri considerabile și fără teamă de riscuri mari în exploatare pe zona militară, în baza pactului germano-rus ce era atunci în ființă. Alt-cineva nu cutează să se avânte în asemenea exploatare.

În astfel de împrejurări critice, Fondul este nevoit să exploateze în regie proprie pădurile situate chiar pe zona de operațiuni militare din valea Sucevei, iar în cele situate în vecinătatea acestei zone și anume basinul Bistriței și valea Moldovei, vinde producția firmei germane Silvarom.

Prin înfrângerea bolșevicilor și împingerea lor mult spre Est în teritoriul rus și deci prin schimbarea condițiilor de siguranță și economice, cererile s'au înmulțit considerabil, iar prețul lemnului s'a urcat pentru exploatarea 1941/42 succesiv până la 700—1000 lei de m. c. pe tulpină pentru rășinoase.

Față de această urcare susținută a prețului lemnului, — care dealtfel este în deplină concordanță cu indicele general de scumpete, — Statul a fixat prețurile maxime la rășinoase printr'un Decret Lege din Noembrie 1941.

Prețurile maxime fixate de Stat fiind însă cu mult inferioare indicelui general de scumpete și atingând grav interesele proprietarilor de păduri și în primul rând ale Fondului, ca cel mai mare proprietar, au ocazionat proteste întemeiate din partea acestora.

În compartimentul lemnului de foc, cererea depășește oferta.

Cererile armatei în lemn de foc au crescut enorm de mult. Regiunea eliberată din Bucovina fiind secătuită de rezervele de lemn de foc de către regimul bolșevic, populația, autoritățile și funcționarii reîntorși în ținuturile eliberate nu au avut posibilitatea să se aprovizioneze cu lemn de foc, astfel că încă în toamnă, în Cernăuți se resimțea o gravă criză pe piața lemnului de foc.

În această situație Ministerul Economiei Naționale blochează toate cantitățile de lemn de foc, fixează prețuri maxime pentru lucrările de exploatare și transportul lemnului și tarife maxime de vânzare, încercând astfel să reglementeze producția, circulația și consumul acestui combustibil. Totuși, lemnul se vinde pe piața Cernăuților clandestin cu 4—5 lei kg. mărunțit, adus la domiciliu, ceea ce revine la 40.000—50.000 lei vagonul.

* * *

În altă ordine de idei, anul 1941 este anul românizării comerțului lemnului în Bucovina, atât de înstrăinat până acum. Evreii care până nu de mult dețineau aici în Bucovina monopolul în comerț, — ca și în celelalte ramuri ale industriei și comerțului

lui, — au fost complect înlăturați și înlocuiți cu comercianți români.

Industria lemnului. Cel mai important eveniment în acest compartiment este românizarea.

Prin legile de exproprierea evreilor, ei sunt înlăturați din această importantă ramură a economiei naționale și sunt înlocuiți cu români.

Desigur că această mare acțiune nu se poate îndeplini fără piedici și sacrificii. Aceasta însă nu înseamnă nimic față de importanța epocală a faptului, pentru care Corpul silvic de mulți ani duce o acțiune îndârjită, având de luptat cu cangrena trecutelor regimuri politice.

Din cauza evenimentelor, încă din anul 1940, unele fabrici de cherestea și-au încetat activitatea, rămânând în funcțiune numai marile întreprinderi ce s'au putut menține trecând peste toate greutatețile.

Fabricile Fondului exploatare în regie proprie, din care unele au fost situate chiar în zona operațiunilor militare, au lucrat fără întrerupere, cu mari și sporite greutateți și pericole.

Din cauza repatrierii Germanilor din Bucovina, dintre care mulți erau lucrători și funcționari specialiști în industria lemnului, s'a resimțit lipsa de asemenea specialiști, însă golurile create au fost complectate succesiv, parte cu elemente românești venite din Ardeal și Vechiul Regat, parte cu elemente formate de Fond în întreprinderile sale.

Cultura pădurilor s'a rezumat în anul expirat, la lucrări de împădurire prin plantațiuni și însămânțări și îngrijiri de pepiniere și operațiuni culturale, după un plan mai redus decât în vremuri normale, din cauza evenimentelor de război.

În zona de operațiuni militare, unele din lucrări au fost chiar împiedicate, iar o mare parte din plantațiuni au fost greu prejudiciate cu ocazia operațiunilor militare prin pășunat ilicit și călcare cu vehicule, cai și piciorul în trecere sau staționare.

Programul de operațiuni culturale, căruia în gospodăria Fondului în mod obișnuit i se dă o deosebită atenție, nici pe departe n'a putut fi îndeplinit, din cauza lipsei brațelor de muncă și a împiedicării prin operațiuni militare.

În teritoriul eliberat, am găsit pepinierele total neglijate. Pe cât a fost posibil, ele au fost supuse la îngrijirile necesare, imediat după recuperarea lor.

A fost un an rău de sămânță, pentru toate esențele, astfel că s'au putut aduna numai cantități infime și insuficiente de semințe.

Lucrări tehnice, de revizuirea amenajamentelor pădurilor Fondului Bisericesc, s'au executat în cadrul necesităților și programului de lucru, cu mari dificultăți din cauza pierderilor însemnate ce le-a suferit Fondul cu ocazia invaziei bolșevice în inventarul său de instrumente topografice, dendrometrice și cartografice — care azi numai cu greu se pot înlocui — precum și a lipsei de personal tehnic.

Construcțiuni forestiere, întreținerea și repararea drumurilor, clădirilor, fabricilor și căilor ferate forestiere, precum și a hotelurilor, s'au făcut în limita strict necesară, evitându-se ori ce fel de investiții nepotrivite situației și timpului.

Asemenea lucrări s'au făcut cu mari sacrificii și dificultăți, din cauza lipsei brațelor de muncă și a materialelor tehnice de tot felul.

În teritoriul recucerit, s'au constatat importante devastări la casele forestiere, iar drumurile forestiere au fost complet degradate în timpul ocupației bolșevice, din cauza neîntreținerii și a transporturilor tot mai intensive de lemn, fără nici o regulă și pe timp ploios făcute de Ruși, când în mod normal în gospodăria Fondului se întrerup transporturile grele pe asemenea drumuri, spre a le feri de degradare.

În aceste împrejurări, Fondul a început lucrări în stil mare pentru refacerea obiectelor distruse și repararea daunelor, iar lucrările sunt în curs de executare.

Bilanțul lucrărilor de acest fel, se va putea face abia la desăvârșirea lor.

Vânătoarea în Bucovina, înregistrează în acest an un eveniment de o deosebită importanță prin revenirea conducerii și administrării vânătoarei în făgașul normal, în cadrul economiei forestiere, după ce un șir îndelungat de ani dearândul, a fost condusă de un organ străin, care nu odată a fost în conflict cu proprietarul fondului de vânat și cu organele de ocrotirea lui.

La cererea Fondului Bisericesc, Guvernământul Bucovinei a probat trecerea conducerii Inspectoratului de vânătoare din Bucovina în seama Fondului Bisericesc, care prezintă cele mai bune garanții pentru o bună conservare, ocrotire și exploatare a acestei importante bogății naturale.

În special în Bucovina, cu întinse păduri seculare atât de bogate în vânat de tot felul, care a format totdeauna o atracție pentru vânătorii ce apreciază vânatul nobil, care, în ultimul timp a avut mult de suferit din cauza evenimentelor războiului, este mult de făcut pentru refacerea pierderilor.

Prin românizarea conducerii destinelor vânătoarei și încadrarea ei în făgașul normal, încetează orice animozități — care, după cum este cunoscut, au dăunat atât de mult propășirea economiei vânatului în Țara noastră — se inaugurează o eră de armonioasă colaborare a tuturor factorilor competenți în această ramură a economiei naționale, fără deosebire de caste. Pentru aceasta, atât proprietarii fondului de vânat, cât și vânătorii trebuie să mulțumească Domnului General C. Calotescu, fost Guvernator al Bucovinei, căruia se datorește această însemnată primenire în bine.

Acestea sunt în linii generale caracteristicile anului forestier 1941 în Bucovina, în lumina împrejurărilor.

Anul 1941, an de grele încercări și de epocale prefaceri făuritoare de destin, s'a scurs. În acest popas de reculegere pentru o clipă, întorcând o filă de istorie sbuciumată, de uitări și de un bilanț îmbucurător, pășim cu desăvârșită încredere în destinele Neamului, pe calea anului 1942.

1942

Un an de muncă grea și susținută fără răgaz.

Toate energiile noastre, încordate la maxim sunt puse în slujba producției.

Cu toții, suntem pe deplin conștienți că producția face parte integrantă din arsenalul mijloacelor de luptă și de rezistență al statelor beligerante și dezvoltarea potențialului producției formează primul capital de războiu.

Căci, dacă în timp de pace, producția este instrumentul normal al îndeplinirii și prosperității, în timp de războiu, ea condiționează soarta lui.

În ultima analiză, războiul este o mare întrecere de producție între națiunile beligerante. Cine produce mai mult și susține — cu orice sacrificii — mijloacele necesare de subsistența națiunii precum și materialul de luptă cel mai numeros și calitativ superior, acela învinge.

Asistăm în momentul de față, la o formă mai evidentă a războiului de această natură, care se caracterizează prin expresia: războiul total.

Ca și în anul trecut, producția se desfășoară în cadrul economiei de războiu dirijate.

Producția este reglementată, ca și prețurile de muncă și tarifele de vânzarea produselor lemnoase.

Aparatul de producție, reprezentat prin totalitatea forțelor Corpului silvic și a lucrătorilor de pădure, este mobilizat pentru lucru în măsura dictată de calculul echilibrului între forțele ce trebuie să lupte pe front și cele ce trebuie să activeze pe marele câmp al producției de războiu.

Prin o serie de Decrete-Legi și Deciziuni Ministeriale ce apar succesiv, producția se reglementează din ce în ce cu mai multă precizie.

Nici un compartiment al economiei forestiere nu scapă nereglementat. Monitorul Oficial aduce obișnuit măsurile dictate.

Sunt atât de numeroase, încât nu e locul să le enumerăm aici pe toate cum au apărut lună cu lună. Le găsim și în revistele noastre de specialitate.

Vom menționa doar câteva din cele mai impotranțe.

În Iunie apare Decretul-Lege pentru activarea și raționalizarea producției forestiere, care înglobează măsurile coercitive și restrictive luate, în scopul sporirii producției forestiere de orice natură.

Dacă unele din măsuri reglementează numai tehnica producției, ca recolta și sortarea riguroasă a materialului lemnos pentru satisfacerea industriilor producătoare de lemn, confecționarea traverselor necesare C. F. R., fabricarea mangalului necesar industriei siderurgice, recoltarea coajei de stejar, gorun și molid pentru tăbăcit piei, recoltarea coajei de tei topit sau lișteav, exploatarea lemnului de mină de stejar, salcâm și rășinoase pentru satisfacerea cerințelor minelor, exploatarea și valorificarea lemnului de celuloză nu numai din operațiuni culturale, dar și din deșeurile provenite la fabricile de cherestea, sunt și unele măsuri ce

ating adânc ființa pădurii, prin atacarea într'un an a mai multor posibilități.

Astfel, art. VI din suscitata lege, reglementează că pentru campania de lucru a anului forestier 1942/943 se pot exploata într'un singur an, la pădurile amenajate până la 3 posibilități anuale, compuse din 3 posibilități restante, fie din 2 posibilități restante și una scadentă, fie una restantă și una scadentă și una anticipată, fie una scadentă și două anticipate prin derogare dela legiurile în vigoare.

Prin aceasta, se evidențiază marile sacrificii ce trebuie să le aducă pădurea în războiu pe terenul producției, deosebit de marile și netăgăduitele foloase ce le aduce pădurea în cuprinsul planurilor operative și strategiei războiului, fie de mișcare, fie de poziție.

Astfel și acest războiu pune silviculturii o serie de mari probleme, care vor trebui să ne ocupe intens în perioada de pace ce va urma războiului.

Factorul muncă în producția forestieră, a fost reglementat și asigurat pentru o funcționare cât mai perfectă, prin Decizia Ministerială din 30/V 42 pentru scutirea de concentrări și mobilizare a personalului ad-tiv și tehnic din exploatarea forestiere și rechiziția vehiculelor necesare transportului lemnului.

S'au inființat detașamente militarizate de exploatarea pădurilor, precum și convoiuri de cărauși pentru transportul lemnului.

Pentru stăvilirea tendințelor de majorare la infinit a prețurilor de muncă la exploatarea și căraușirea lemnului, s'au maximalizat anumite prețuri.

S'a constatat însă că ele nu au putut fi aplicate în practică în general și întotdeauna, și cine a încercat să le aplice întocmai, a rămas cu lucrările neexecutate, sau în cel mai bun caz, cu mult în urma economiei.

Unele din cele mai importante deciziuni din cadrul măsurilor legislative și de reglementarea producției forestiere, sunt fără îndoială, deciziunile de maximalizarea prețului lemnului de foc și de lucru.

Prețurile maximale reglementate, atât la lemn de foc cât și la lemn de lucru, fiind într'un vădit desechilibru față de indicele de scumpete general, în sensul că sunt fixate la un nivel prea redus, au fost de natură să dăuneze interesele proprietarilor de păduri în favorul unei categorii de intermediari, care cumpărând

lemnul cu prețul maximal, la revânzare, nu-l respectă, realizând beneficii apreciabile.

Pentru a executa totuși, măcar în slabă măsură prețul maximal la lemn de foc, printr'o decizie ulterioară s'a mai adăugat și o primă pentru lemnul de foc livrat — în anumite centre de desfacere.

Marele dezechilibru între prețul maximal și cel real de pe piața lemnului s'a evidențiat în mod cum nu se poate mai clar, la licitațiile din toamna trecută pentru vânzarea lemnului de lucru din pădurile Fondului Bisericesc, când comercianții au oferit în mediu 1200—1400 lei și pentru multe loturi chiar 1500—2000 lei de m³ pe tulpină față de prețul maximal în vigoare pe atunci de 600—700 lei de m³ pe tulpină.

Din această cauză, vânzările nu s'au putut încheia la timp și în urmare au stagnat și lucrările de scoaterea și transportul lemnului la locurile de destinație, fapt ce s'a soldat cu apreciabile pierderi pentru economia națională.

Dar și comerțul și industria forestieră au avut de suferit destul de mult din cauza crizei de transporturi pe C. F. R. Din lipsa vagoanelor, se văd gările și depozitele blocate cu materiale lemnoase de tot felul.

Anul 1942 a fost un an puțin favorabil vegetației forestiere din cauza secetei prelungite. Pentru principalele specii forestiere, a fost un an slab de sămânță.

În Bucovina, stejarul și molidul au avut o slabă fructificație, fagul foarte slabă, bradul ceva mai bună, frasinul destul de abundentă. Rezultatul acestei deficiențe la principalele noastre esențe forestiere se va resimți foarte nefavorabil, mai ales mai târziu, în tăerile cu regenerare naturală și aceasta cu atât mai mult, că și anul 1941 a fost un an slab de sămânță.

Dar, anul 1942 a avut și zări luminoase pentru cultura pădurilor.

Un asemenea fapt de o deosebită importanță este: desființarea radicală a pășunatului din păduri prin decizia d-lui Mareșal Ion Antonescu, din primăvara acestui an, când noi eram obicinuiți dimpotrivă cu aprobări regulate a pășunatului, date de guverne politice, contrar prevederilor categorice a Codului silvic.

Formula, care aduce opreliște definitivă acestei noi calamități ce a bântuit atâția ani pădurile noastre, cauzându-le ravagii

incalculabile, este de natură să ne bucure și încurajeze mai mult, aducându-ne o satisfacție în lupta ce o ducem de atâția ani, contra pășunatului în păduri.

Inalta rezoluție de opreliștea pășunatului în păduri motivează . . . «Nu văd necesară acordarea pășunatului în pădurile Statului. Este o încercare care se face de toți, ori de câte ori se ivește un moment greu.

«Nu se pot strica pădurile la infinit. De aceea avem mare parte din alunecări. S'au degradat terenurile. S'a procedat demagogic și ușuratec. Nu trebuie să continuăm această operă nefastă...»

Sunt cuvinte ce vor rămâne săpate cu litere de aur în istoria silviculturii românești, alături de credințele marelui Rege Ferdinand I: «Cel ce pune toporul la rădăcina unui arbore, să nu uite că pregătește sicriul agriculturii».

Prin hotărârea luată, d-l Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, a dovedit o intuiție clară și puternică a realităților și necesităților Neamului nostru, apreciind la adevărata lor valoare pădurile și rostul lor în viața și evoluția popoarelor.

Un alt moment deosebit de înălțător și de întărire sufletească, a fost fără îndoială cea de a 56-a Adunare Generală a Societății «Progresul Silvic», care, cu toate greutatețile războiului, s'a bucurat de un deosebit aflux de participanți, și a avut un mare răsunset în opinia publică, prin problemele vitale și de actualitate ce au figurat în programul Adunării și s'au desbătut.

Prima problemă pusă în discuție a fost aceea a *combustibilului în raport cu criza de lemne de foc, iar a doua se referă la regenerarea pădurilor exploatare forțat din cauza necesităților războiului.*

Două probleme de stringentă actualitate și importanță capitală pentru economia forestieră, ce au fost luminate de cei mai competenți exponenți ai Corpului silvic în această materie.

Fiecare din noi a părăsit Adunarea, însuflețit și animat de cuvintele mult veneratului Președinte al Societății, pline de un curat, sănătos și înălțător optimism, peste greutatețile zilnice, de care ne ciocnim în activitatea noastră.

«Neamul nostru — spune d-l Președinte Prof. Drăcea — se găsește azi la o mare cotitură a istoriei sale. Este momentul deslușirii drumului cel adevărat al Neamului, momentul în care ne ascuțim mintea și ne încordăm puterile spre a ne înțelege propriul nostru destin geografic, misiunea noastră istorică în această lume.

Momentul, pe care-l trăim este momentul regăsirii noastre, momentul purificării, renașterii și unificării noastre sufletești și teritoriale, care singure sunt garanția cea mai sigură a dăinuirii noastre cu cinste pe acest pământ.»

. . . «Sfârșitul războiului va împinge mult spre Est hotarele Europei. Pădurile noastre vor primi sarcina să îngrijească și de bunăstarea unor ținuturi întinse, dinspre răsărit, lipsite de adăpost și de lemn» . . .

«In noua conjunctură specială, în noua structură economică a României, în cadrul noilor și sporitelor nevoi ale poporului românesc, lemnul apare într'o lumină cu totul vie. Lărgirea spațiului, împutținarea pădurilor și a lemnului, intensificarea industriei și agriculturii, ridicarea standardului de viață al unui popor, care trebuie scos din casele de pământ, înzestrarea gospodăriilor rurale, apărarea națională, — toate acestea au făcut peste tot și fac în România — și mai cu seamă într'o Românie nouă cu noi hotare — *toate acestea fac din lemn un element de viață de importanța aerului, apei și pâinei*».

Asemenea înălțătoare cuvinte, idei, făuritoare de idealuri și programe de activitate, impuls la muncă și luminătoare de drumuri, rostite în ambianța problemelor mari desbătute în această întrunire anuală a Corpului Tehnic silvic sunt nu numai momente de înălțare, ci îndemnuri neșterse, permanente, a căror acțiune nu se stinge.

In acest an, a luat ființă «*Asociația proprietarilor de păduri*», cu scopul ca să apere interesele acestora, ocrotind în acelaș timp interesele generale ale producției forestiere, să conlucreze cu Statul la propășirea avuției silvice naționale, să stabilească un echilibru între toți factorii economiei forestiere, astfel încât rentabilitatea pădurilor să fie asigurată, iar prețurile lemnului să se fixeze în raport cu evoluția generală a economiei naționale; să raționalizeze și adapteze taxele, impozitele și tarifele ce grevează exploatarea pădurilor, la cote proporționate cu produsele celorlalte avuții ale Țării, să fixeze normele de administrarea pădurilor, cu minime cheltueli.

Printr'un jurnal al Consiliului de Miniștri din luna August s'a înființat o *stațiune de experimentație forestieră în Bărăgan*, cu scopul ca să se ocupe cu experimentarea și creierea arboretelor

de diferite specii cum și a perdelelor de protecție în ținuturile secetoase și fără păduri.

Pe data de 1 Octombrie au fost trecute în administrația Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră o parte din pădurile dela C. A. P. S. din ocoalele: Sinaia, Carol I, Huffel și Murfatlar.

Din mulțimea legiurilor și deciziilor din acest an, remarcăm și *Legea pentru combaterea insectelor forestiere*, apărută în Monitorul Oficial Nr. 93 din 22 Aprilie, care stabilește normele pentru asigurarea eficace a combaterii insectelor vătămătoare pădurilor.

Problema mult desbătută, a *înlocuirii lemnului în combustione pentru încălzire*, a căpătat un început de soluționare, printr'un Decret-Lege care reglementează întrebuințarea gazelor naturale pentru combustione în raza municipiului București.

În cadrul unei acțiuni de propagandă cu scopul de a arăta realizările muncii românești în timp de un an după ocupația bolșevică, în Guvernământul Bucovinei s'a deschis în ziua de 1 Noembrie la Cernăuți o *Expoziție Regională*, în prezența M. S. Regelui Mihai I și Reginei Mamă Elena.

Unul din cele mai reușite compartimente a fost fără îndoială standul Pădurilor Bucovinei și a Vânătoarei.

Timp de o lună cât a durat această expoziție, acest compartiment, instalat într'o impunătoare sală, a format punctul de atenție deosebită a vizitatorilor, contribuind în mare măsură la propagarea importanței pădurilor și lemnului în economia națională și a frumuseții pădurii și vânatului.

Pentru buna reușită a acestei manifestări de specialitate, a lucrat întregul Corp silvic din acest Guvernământ.

* * *

În pragul anului 1943, urmele anului care s'a sfârșit, se înlanțue în continuitatea noului an, în care pășim cu încrederea sporită de rezultatul muncii din anul trecut și cu energiile călitate în activitatea intensivă în grele împrejurări, cu privirea înainte plină de încrederea biruinții.

ING. S. GÂRBŪ